

PÄIVI RÄSÄNEN VASTAAN MUU SUOMI

Katkelma Räsänen puheesta Kansanlähetykspäivillä 6. heinäkuuta

"Kaikilla meillä on varmasti tullut eteen tilanteita, joissa joudumme miettimään, rohkenemme toimia vastoin yleistä mielipidettä tai normia, porukan painetta tai joskus jopa lakia, jos nämä ovat Jumalan sanan vastaisia. Apostolien teoissa kerrotaan tilanne, jossa viranomaiset kielsivät apostoleja saarnaamasta Jeesuksesta. Silloin apostoli Pietari ja muut apostolit sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä." (Ap.t. 5:29). He jatkoivat työtään kielloista huolimatta."

BLOGI 11.07.2013

Uskonnollinen lukutaito on heikkoa

Tässä keskustelun tiimellyksessä totean vain, että uskonnollinen lukutaito taitaa olla ohutta tänä päivänä. Kirkolliskokouksen hyväksymä kirkkokäsikirja edustaa Suomen evankelisluterilaisen kirkon virallista näkemystä ja sieltä löytyy lause, jonka varmasti myös kaikki piispamme allekirjoittavat: "Kristityt rukoilevat valtiovallan puolesta ja noudattavat sen lakeja ja velvoitteita. Yhteiskunta kuuluu Jumalan asettamaan elämänjärjestykseen, joka suojelee ja palvelee ihmiselämää. Maallinen esivalta saattaa kuitenkin irtaantua Jumalasta. Silloin syntyy tilanteita, jolloin se toimii Jumalan tahtoa vastaan loukkaamalla ihmisarvoa tai estämällä evankeliumin vapautta. Tällöin kristittyjen pitää sekä yksilöinä että yhteisönä seurata Jumalan sanaan sidotun omantunnon ääntä." (24. sunnuntai helluntaista). Juuri näin! (Päivi Räsänen).

ALLERGINEN SUOMI

Sisäministeri Päivi Räsänen äskettäinen puheenvuoro on vaikuttanut eri tahoilla suomalaista yhteiskuntaa voimakkaan allergisen reaktion. Räsäsellä näyttää olevan kyky saada aikaan kansannousu laidasta laitaan. Lähtökohtaisesti asia on **positiivinen**. Hengellisellä rintamalla välttää perinteisesti lähes "hautausmaan rauha": *"Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu."* Toisaalta on syytä muistuttaa, että uskonasioiden tulee kestää keskustelu – ja ne kestävät sen! Penseys on kaikista huonoin tila. Penseä ihminen ei ota kantaa puolesta eikä vastaan.

14. Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku:

15. Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava!

16. Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. (Ilm.3:14-16).

KIRKON PITÄISI ILOITA

1. Hengellisen keskustelun viriämisestä.
2. Yhteiskunnan johtopaikoilla otetaan uskonasia esille.
3. Että joku paljastaa yhteiskuntamme mätäpaiseet.

4. Että kirkkoa ohjataan katsomaan peiliin, tarkistamaan kulkusuuntaa ja kehoitetaan parannukseen.
5. Että Raamattua pidetään rohkeasti esillä.
6. Että maallikot rohkenevat astua areenalle ”pyhään sotaan”.
7. Että subjektiivisilta naisilta löytyy ryhtiä koko kansan ja kirkon opilliseen ojentamiseen.

KANNANOTOT

1. KIRKON JOHTO.

Arkkipiispa **Kari Mäkinen** ja Helsingin piispa **Irja Askola** ärähtivät kuin yhdestä suusta: Ei edusta kirkon ääntä! Kirkko on armon yhteisö! Kautta kirkkohistorian on esiintynyt moisia ”armon apostoleja”, jotka julistavat katteetonta armoa. Kristuksesta tehdään ”synnin palvelija”, Gal.2:17.

”Tviitin lopussa arkkipiispa määrittää yksiselitteisesti kirkon ja Räsäsen paikat: ”Niistä (Räsäsen mielipiteistä) voi olla eri mieltä tai samaa mieltä, mutta kirkon kannanotoiksi niitä ei tule sotkea. Ei enempää kuin kenen tahansa kadulla vastaan tulevan kirkon jäsenen puheita”.

Onko arkkipiispa ainut pätevä kirkon äänitorvi? Joskus korostetaan sitä, kuinka jokainen kansankirkon jäsen edustaa kirkkoa. Onko sisäministeri ainut, jonka mielipiteellä ei ole painoarvoa? Mikä tekee Päivi Räsäsen epäpäteväksi? Onko hänen ainut ongelmansa raamattusidonnaisuus? Eikö luterilaisen kirkon kanta ole sama kuin Raamatun kanta? Varsin kummallista puhetta arkkipiispan suusta: kaikki muu kelpaa kirkon kannanotoksi paitsi Raamattuun pitäytyvä kanta! Eikö arkkipiispa voisi nyt ainakin periaatteellisesti todeta, että kirkon kanta on sama kuin Raamatun – tässä ja muissakin kysymyksissä?

On vaikeaa käsittää, mikä tässä tekstissä jurppii kirkon johtajia. Tämähän on apostolista yksiselitteistä tekstiä. Vastakkain olivat ihmisten ja Jumalan säädökset. Ajatteleeko Suomen kirkon nykyjohto: Enemmän tulee totella ihmisiä kuin Jumalaa? Tältä ainakin näyttää! Kummalta vaikuttaa, jos tästä tehdään kirkon kanta. Luther ja tunnustuskirjat eivät ainakaan tue tätä kantaa, eikä myöskään apostoli Paavali.

*”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa **olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin kirotut**” (Luther).*

”Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu” (Gal.1:8,9; Paavali).

Aikoinaan armoitettu opettajani **Eino J. Honkanen** antoi lausunnon piispa **Mikko Juvasta**: *”Teologia ei ole hänen vahvoja puoliaan.”* Samaa sarjaan voitaneen panettelematta lukea nämä molemmat Suomen kirkon nykyiset piispat.

Kirkon johtajat syyllistyvät ”mukautumiseen”, josta Paavali varoittaa:

”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä” (Room.12:2).

Piispa **Olavi Rimpiläinen** kirjoittaa:

Re-formaatio merkitsee kirkon uudistamista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja katsotaan siitä käsin, missä ollaan menossa...Jos nyt sitten kysymme, mikä on tämä ´alkuperäinen`, tämä nykykirkon tilanteen mittapuu, niin se on luonnollisesti se apostolinen kirkko, jota Uusi testamentti kuvaa... ´anakaisnoosis` (Room.12:2)...tarkoittaa uudistumista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja sen mukaan korjataan kulkua” (Perusta 6/90, Rimpiläinen).

*”Hän (täysikasvuinen luterilainen kristitty) ei voi paeta vastuutaan kenenkään tai minkään auktoriteetin selän taa. Luther nimenomaan korosti, että ei saa tarkata sitä, **kuka** mitään sanoo, vaan sitä, **mitä** joku sanoo. Tämä systeemi pelaa vain sillä edellytyksellä, että seurakuntalaiset todella tuntevat Raamatun ja säännöllisesti opiskelevat sitä. Muutenhan he eivät pysty Raamatun avulla arvioimaan oppeja ja opettajia” (Perusta 6/90, Rimpiläinen).*

Tässä on eräs suuri suomalaisen kristikunnan tragedia: riiputaan henkilöissä, ratkaistaan asia persoonan mukaan! Sanonnan painoarvon ratkaisee henkilön arvoasema, ei itse asia. TAKAISIN LUTHERIIN!

USKON VAI KIRKON PUOLUSTUSTA?

Kirkon johdon arvokas tehtävä on puolustaa kristillistä uskoa (apologia). Monta kertaa tässä on kuitenkin hairahduttu kirkon puolustukseen. Näin mm. jo **Lutherin** aikana:

”Nykyiset hengenmiehet...eivät närkästy mistään enemmän kuin siitä, että kirkon etuuksia, oikeuksia, valtuuksia ja mahtia loukataan. Siihen syyvät he heti...panevat pannaan ja julistavat harhaoppisiksi...

Vaikka sinulla olisi sellaisia vikoja, että ne huutavat taivaaseen asti, olet kuitenkin hurskain kristitty, jos vain puolustat kirkon oikeuksia ja etuuksia” (Martti Luther).

2. SURUTTOMAT SUOMALAISET.

Tässähän ei ole mitään kummeksuttavaa, että kääntymättömät vastustavat Raamatun kantaa; näin on ollut kaikkina aikoina. Raamattu asettaa ihmiselle rajoja elämään, ja tätähän synnissä elävä ei siedä. Hän pyrkii oitis karistamaan kahleet!

2. Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan:

3. "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä".

4. Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä (Ps.2:2-4).

Suomalaiset hyväksyvät jumalauskon, se on OK. Mutta on aivan toinen asia hyväksyä Raamattu (Jumalan sana) elämänsä ohjekirjaksi. Suomalainen haluaa olla vapaa – tehdä mitä itse haluaa. Hän ei salli kenenkään määräävän elämäänsä. ”Räsäsen Jumala” asettaa rajoja ja pyrkii täten ohjaamaan ihmisten elämää. Tätä vapauden rajoitusta valistunut suomalainen ei suvaitse.

”Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein” (Tuom.21:25).

3. POLIITIKKOKOLLEGAT.

Miltei laidasta laitaan toiset poliitikot tuomitsivat Räsäsen puheet. Tämä on ymmärrettävää; sisäministeri on syyllistynyt vakavaan rikokseen, **aseen** (Raamatun) **tuomiseen eduskuntaan**. ”se (evankeliumi) on **Jumalan voima**” (Room.1:16; dynamis, dynamiitti). Vaikka elämmekin länsimaisessa demokratiassa, turvallisuuskysymyksistä ei tingitä. Jos joku yrittää tuoda asetta eduskuntataloon, hänet kolkataan jo ovella. Jos hän kuitenkin jotenkuten vielä ovikolkaajasta selviää, niin yksimielisyys ja vanhurskauden vaatimus on tässä talossa niin suuri, että gangsteri ammutaan seulaksi ennen kuin hän pääsee istumaan. Tosin on syytä huomauttaa, että toiminta tapahtuu **epätoivon ilmapiirissä**: ampuja tai tulla ammutuksi! Amerikassa kaikilla kansalaisilla on aseenkanto-oikeus. Ase kuuluu myös uskovon perusvarustuksiin. Kristityillä on oikeus ja velvollisuuskin kantaa asetta kaikkialla – eduskunnassakin. Uskova ei saa luopua aseenkantoluvasta mistään hinnasta, ei vaikka henkeä uhattaisiin, Apt.5:29. Kristitty joutuu ”puun ja kuoren väliin” pyrkiessään eduskuntaan. Jos hänet jo ehdokkaana tunnetaan ”asemieheksi”, ääniä ei heru. Kansanedustajan korkea arvostus ja vallanhimo johtaa kuitenkin suureen kiusaukseen jättää ase kotiin. Kristuksen valtakunta ei tunne ”aseetonta palvelusta”. Aseista riisuttu uskova on uskovon irvikuva, joka tuottaa häpeää Herran pyhälle nimelle. Tässä on Räsäs-jupakankin ydinkohta: kysymys sielun autuudesta. Luopuminen Raamatusta = luopuminen uskosta.

PALJASTAVA PUHEENVUORO

”Se koira älähtää, johon kalikka kalahtaa” Jälleen kerran on todettu Jumalan sanan heikko asema kansankirkossa. Kirkko purjehtii muiden viittojen mukaan.

Räsäsen puheenvuoron saama palaute ja kirkosta eronneiden aiheuttama järkytys kirkon johdolle kertovat, että kirkko on kaulaansa myöten populismin kahleissa. On turhaa ja harhauttavaa puhua enää ”Sanan kirkosta”, kun kuitenkin kansa kuljettaa kirkkoa ”kuin pässiä narussa”.

Aina ei Jumalan sanan esiintuonti ole ollut tuomittava teko.

”Minä puhun sinun todistuksistasi kuningasten edessä, enkä häpeään joudu.” (Ps.119:46).

PÄIVI RÄSÄNEN – RIISUJA

H.C. Andersenin sadussa kerrotaan ”Keisarin uusista vaatteista”. Huijarikankurit kutoivat keisarille vaatteet. Sitten levitettiin kansaan huhu keisarin uusista hienoista vaatteista, joita kaikki tulivat ihastelemaan. Kaikki olivat haltioissaan, kunnes paikalle tuli pieni poika: ”MUTTA EIHÄN HÄNELLÄ OLE VAATTEITA ENSINKÄÄN!”

Päivi Räsäsen epäkiitollinen tehtävä on ollut toimia pienen pojan asemassa; paljastaa suomalaisen yhteiskunnan ja kansankirkon surkea alastomuus. Niille, jotka pelkäävät totuuden valoa, paljastus on epämieluisin; siitä nousi äläkkä! Sekä yhteiskunta että kirkko ovat vaeltaneet valheessa!

19. Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat.

20. Sillä jokainen, joka paha tekee, vihaa valkeutta **eikä tule valkeuteen**, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.

21. Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt." (Joh.3:19-21).

Päivi Räsänen vetää verhon syrjään ja paljastaa, että sivistynyt **Suomen kansa koostuu humanisteista barbaareista, kunniallisista konnista, rehellisistä varkaista, siveellisistä huorista ja raittiista juomareista.**

AIKAMME JUMALA - IHMINEN

Tässä punnitaan kirkon ja suomalaisen yhteiskunnan arvomaailma. Kun aikoinaan Kiinan johtaja Mao kuoli, uutisoitiin: "Kiinalaisten jumala on kuollut!"

"Ei muuta johtajaa, ei luojaa, kuin kansa kaikkivaltias." Aikamme ihmisellä on pieni jumala, pieni jeesus, pieni raamattu, mutta SUURI IHMINEN.

KIRKON TERVEYDENTILA

Sairas, sairaampi – kuollut

1. Herätysliikkeet kirkon elämän eliksiiri

Halki vuosisatojen on Jumala aina silloin tällöin herättänyt ihmisiä huolehtimaan kirkon tilasta. Herätysliikkeet ovat merkinneet kirkolle merkittävää "piristysruisketta". Niiden vaikutuksesta kirkon elinkaari on aivan ilmeisesti merkittävästi jatkunut. Samalla näiden ja kansankirkon välillä on alati esiintynyt jännitteitä jopa konflikteja. Nämä liikkeet ovat parhaimmillaan olleet "piikkinä kirkon lihassa". Suhde on kuitenkin ajan mittaan ollut herätysliikkeille turmiollinen. Ensin kansa suuteli kirkon kuoliaaksi, sitten kirkko teki saman herätysliikkeille! Toisaalta nämä ovat saattaneet voimakkaastikin kritisoida kirkkoa, toisaalta ne ovat saaneet elinvoimansa kansankirkon nesteestä. Melkoinen epäloogisuus on siinä, etteivät herätysliikkeet ole arvostaneet kirkkoa Kristuksen seurakuntana, mutta toisaalta ovat tunnustaneet tämän: 1. Olemalla kirkossa. 2. Pidättäytymällä oman kirkon perustamisesta. Herätysliikkeet ovat olleet jonkinlaisia "loiseläjiä". Suhteessa kirkkoon heidän asemansa on kautta aikain ollut "ollako vai eikö olla".

2. Kirkon tohtorit

Viime vuosikymmeninä Jumala on herätellyt yksittäisiä "tohtoreita" tutkimaan kirkon terveyden tilaa: **Osmo Tiilikä, Urho Muroma ja Uuras Saarnivaara**. Viimeisenä systemaattisen diagnoosin laati teol.yo. **Lasse Marjokorpi** kirjassaan KIRKON KUOLEMAN SAIRAUS (1971). Kaikkikin nämä tohtorit olivat vakavasti huolissaan kirkon tilasta ja esittivät tervehdyttämishojelman. Joku heistä oli valmis jopa uhraamaan virkansakin kirkkolaivan kurssin kääntämiseksi. He joutuivat kuitenkin poistumaan potilaan luota masentuneina, epäonnistuneina, murheellisina ja turhaantuneina. Potilaalla ei ollut mitään halua nauttia sille tarjottuja rohtoja. Tämän jälkeen mitään ei ollut enää tehtävissä – paitsi saattohoito.

”Suomen kirkko sairastaa. Sitä näyttää uhkaavan lähes totaalinen hengellinen kuolema. Asiantila ei koske vain kirkon jäseniä, vaan myös sen palvelijoita, työntekijöitä, pappeja. Ellei kirkon perussuuntaus ratkaisevasti muutu, se menettää oikeuden esiintyä kristillisenä ja tosi kristillisyyttä jää vain oppositio- ja protestiryhmien varaan” (Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus).

USKOVAT KANSANKIRKOSSA

1. **Tunnustuskirjojen** mukaan *”Se (seurakunta) on kaikkien uskovien yhteisö.”* Tästä voidaan vetää johtopäätös, että uskovat ovat seurakunnan erityissuojeluksessa. Tilanne on tänään kuitenkin aivan päinvastoin. Uskovat on koettu kansankirkon ongelmaksi, joista kaikin tavoin pyritään hankkiutumaan eroon.

2. Osa uskovista on tehnyt ”järkipäätöksen” ja jättänyt uppoavan laivan. He ovat ymmärtäneet kirkon olevan parantumattoman potilaan.

'Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut. Jättäkää hänet ja menkäämme pois' (Jer.51:9).

4. Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: **"Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa.**

5. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa. (Ilm.18:4,5).

LOPUNAJAN KIRKKO

5. Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.

6. **Ja nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat.** (Apt.5:5,6).

1. Kansankirkko on hukkunut rikkauteensa ja itsetyytyväisyyteensä. Jeesus on jäänyt sen oven ulkopuolelle:

17. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että **juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston...**

20. Katso, **minä seison ovella** ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. (Ilm.3:17,20).

2. Kirkossa vielä olevat uskovat etsivät ”elävää Jeesusta kuolleiden joukosta”, Luuk.24:5.

3. Porttokirkko on riisuttu paljaaksi. Yhteiskunta hyvästelee kirkkoporton: ”Mauri on tehnyt tehtävänsä, Mauri saa mennä.”

”Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulesa.” (Ilm.17:16).

”Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi” (Matt.5:13).

4. Entistä upeaa ja uljasta kirkkoa on enää mahdotonta tunnistaa:

1. Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

2. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: **”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi.** (Ilm.18:1,2).

KULISSIT PYSTYSSÄ

Kansankirkkoon kuuluu n. 4 milj. suomalaista. Sillä on hienot kirkolliset rakennukset ja loistokas katolisperäinen jumalanpalvelus. Jumalanpalveluksen on kuitenkin turmellut sisältäpäin ”ytimennäivertäjä”:

”Lopunajan luopiokirkossa on rikkautta ja liturgista loistoa. Kun kirkko on kadottanut aurinkopukunsa (ilm.12:1), lakannut olemasta puettuna Kristukseen ”vanhurskauden aurinkoon” (Ml.4:2), se pukeutuu sitäkin enemmän liturgiseen loistoon” (Hedegård-Saarnivaara, Kohti suurta Baabelia).

”Kirkon todellinen aarre on Jumalan kunnian ja armon kaikkein pyhin evankeliumi” (Luther).

Kirkko on kadottanut tämän aarteensa. Jäljelle ovat jääneet vain kulissit: loistokkaat rakennukset ja prameat jumalanpalvelukset! Kirkon enemmistön muodostavat epäuskoiset ”nimikristityt”.

”Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut” (Ilm.3:1).

PÄIVI RÄSÄSEN ONGELMAT

1. Hyväksyy kansankirkon

Uskovien suhde kansankirkkoon on eriskummallinen. Kansankirkko hyväksytään, jopa rakastetaankin sitä, mutta samanaikaisesti joudutaan ”taistelemaan kansankirkon tuotoksia vastaan”! Tavallinen uskova ei yleensä pysty perustelemaan oloaan kirkossa. Suomalainen on arka, nimenomaan uskonasioissa. On turvallista elää mahdollisimman suuressa yhteisössä.

2. Subjektiivinen uskonnollisuus

Naisena Räsänen on kykenemätön vapautumaan subjektiivisesta uskonnollisuudesta. Tämä taas estää kirkon kokonaishahmotuksen. Räsänen ei pysty ynnäämään kirkon ongelmia eikä tekemään niistä johtopäätöksiä. Hän poimii kirkon tilasta vain joitakin negatiivisia yksityiskohtia.

Kansankirkolle ei ole vaihtoehtoa. Se on puutteineenkin ainut mahdollisuus. Toisaalta kirkon ”moniarvoisuus” on aina näihin päiviin asti voitu tulkita myönteisesti myöskin uskovien kannalta.

3. Raamatun eskatologia (oppi lopunajoista) on Räsäselle vieras

”Ennustusten mukaan näkyväinen kirkko lopun aikoina kehittyy kohden luopumusta” (Saarisalo).

Räsäseltä puuttuu kyky peilata Suomen kansankirkkoa Raamatun lopunajan ennustuksiin.

4. Loot-kristitty

Porttokirkosta on erinomaisen vaikea lähteä, vaikka Damokleen miekka lepää kaiken aikaa sen yllä. Räsäsellä on voimakkaat siteet kansankirkkoon, kuten aikoinaan Lootilla: **”Loot istui Sodoman portissa”** (1. Moos.19:1). Loot oli ehkä Sodoman pormestari. Lootilta (mies) onnistui Sodomasta lähteminen, tosin vaikean taistelun jälkeen, mutta Lootin vaimolle (nainen) se oli ylivoimaista:

15. Aamun sarastaessa enkelit kiirehtivät Lootia sanoen: **”Nouse, ota vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, ettet hukkuisi kaupungin syntivelan tähden”**.

16. Ja kun hän vielä vitkasteli, tarttuivat miehet hänen käteensä sekä hänen vaimonsa ja molempien tyttäriensä käteen, sillä Herra tahtoi säästää hänet, ja veivät hänet ulkopuolelle kaupunkia.

17. Ja viedessään heitä ulos sanoi mies: **”Pakene henkesi tähden, älä katso taaksesi äläkä pysähdy mihinkään lakeudella. Pakene vuorille, ettet hukkuisi.”** (1. Moos.19:15-17).

”Ja Lootin vaimo, joka tuli hänen jäljessään, katsoi taaksensa, ja niin hän muuttui suolapatsaaksi” (1. Moos.19:26).

5. Kirkon parantaja

Kirkon parantajien ammattikunta on vuosien saatossa supistunut. Yksi ja toinen on havainnut tilanteen toivottomaksi ja yhtynyt Raamatun kirjoittajaan: **’Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut. Jättäkää hänet ja menkäämme pois’** (Jer.51:9).

Illusion vallassa olevat ylioptimistiset ja innokkaimmat fanit häärivät vielä kuitenkin letkujen keskellä odottaen apaattisina ihmettä. Näillä onnettomilla ei järki hyrrää edes sen vertaa, että joku ymmärtäisi sanoa: IRROTTAKAA LETKUT! Armomurha (eutanasia) on tässä tapauksessa ainut inhimillinen toimenpide. Arkkipiispa Kari Mäkisen ja Helsingin piispa Irja Askolan yksimieliset ja yksipuoliset kannanotot kirkosta ”armonyhteisönä” tulkitsen kuolevan viimeisiksi korahduksiksi.

”Ei evankeliumi julista syntien anteeksiantamusta välinpitämättömille, suruttomille sydämille, vaan `särjetyille´ eli katuville” (Tunnustuskirjat).

6. Evankelista vai moralisti?

Evankeliumin julistus ei onnistu Arkadian mäeltä käsin, mutta moralismi on siellä arvossaan. Kirkkohistoria kertoo, että kirkko vuosisatojen saatossa on valinnut evankeliumin julistamisen sijasta ”kansojen kaitsemisen tien”. Tässähän tyydytään kohentamaan ihmisten **kansalaiskuntoa**, mutta ei tekemään Jeesukselle opetuslapsia, mihin lähetyskäsky (Matt.28:18-20) velvoittaa.

Väinö Hotti